

22166
କିଲାବରିଜ୍ଞାନୀଲ

ବେଳତୁଳ

നിലവാക്കണ്ടിലെ

★ ഭരതത്താൻ ★

(ക്ഷേ ദ്രോഹവിത)

ഗുടകത്വാദ°,

കൈംച്ചണ്ണല്ലൂർ ക്ഷേരിക്ഷട്ടൻ തമ്പരാൻ.

ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സ് അൻഡ് എക്സിബിഷൻ,

തൃശ്ശൂരപേരുർ.

1958.

വില 1 നയാദൈപസ.

മ വ വ റ

പരമസാത്പര്യികനം മഹാകവിയുമായിരുന്ന മഹാമഹാമിമര്ത്തി, കൊച്ചന്മല്ലർ കണ്ണതകട്ടൻതവുരാൻ തിരുമനന്മല്ലകൊണ്ട് “തൃപ്പൂർക്കോളാസ്വി” എന്ന വണ്ണത്രതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിന്നഗേശം ക്രാഡിവസം ആ കൃതിയെ കരിച്ച് താൻ അവിട്ടതോട് ചില സംഗതികളും പറയാൻ ചോദിക്കാം. ദാന്തപടികളും വാണികന്മാരി. ദാന്തപടികളും വാണികന്മാരി തിരുമനന്മല്ലകൊണ്ട് വായനക്കാരുടെ സഭാചാരത്തിലും തയേ ഭജിക്കയില്ലയോ എന്നായിരുന്ന എന്നർ സംശയം. ആ അഭിപ്രായം ഗരീയല്ലെന്ന ഘട്ടിപ്പും സ്ഥാപിച്ച് അവിട്ടനേനേ സമാധാനപ്പെട്ടതി. ഏതുപോതെന്തിലും കനകിൽ വിഡി അല്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയം എന്നിട്ടിനെ രണ്ട് വഴികളിൽനിന്നും, സഭാചാരമാതൃകകളും വാണികന്മാരി കവി വിഡിത്രൂപേണ കൃത്യാപദാശം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഭരാചാരമാതൃകകളും വാണികന്മാരി കവി നിശ്ചയത്രൂപേണ അക്രതുനിവൃത്തിയെ ഉപദേശിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, മലംകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ കവിയുടെ കൃതികൾ കാണാൻക്കൂട്ടമെന്നും, അത്തരം കൃതികൾ ഏതു സാഹിത്യത്തിനേൻ്റെയും ഒരു ഭാഗമായിരിക്കുമെന്നും. ആയിരുന്ന അവിട്ടതെത്ത നൂറ്റാണ്ട്, സരസകവി കമ്പേൻനപ്പും പുരംകമകൾ: “പുരംകമകൾ:” അവിട്ടനും ഭാഷരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കമകൾ അതിനുമുമ്പ് താൻ കേട്ടിട്ടണായിരുന്നില്ല. അവിടെക്കും അതു തോന്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് അതെല്ലാം അവിട്ടനേനേ ചൊല്ലിക്കേണ്ടപ്പിച്ച്.

“അതുടെ, എന്നാൽ ‘തൃപ്പരക്കോളാവീ’പോലെ ഇതും അവിടെനൊരു കവിതയായി എഴുതിയാൽക്കേൾ ഷളം” എന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെന്നതു സമ്മതിച്ചു. അതുപോരം അവിടെന്ന പറഞ്ഞതരികയും ഞാൻ എഴുതുകയും ചെയ്തതാണു് ഈ കൂതി. എഴുതവാൻ ഒരാളി കീട്ടിയാൽ അവിടെന്ന പറഞ്ഞകൊടുക്കുന്നതു് അതിവേഗത്തിലാണെന്നു് അവരോടു് പറയേണ്ടതില്ലപ്പോ. ഒരു ദിവസം സാധാരണത്തിൽ ചേരാറും ചുംബക്കാഡു് എഴുതിത്തീര്ത്തതാണു് ഈതു്.

ആ കവിത എഴുതിയിരുന്ന കടലാസ്യകർ എൻ്റെ കരുപ്പിലായിരുന്നു. ആയിടക്ക ഞാനതു ഭ്രമായി സുക്ഷി ചെകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെ കരേക്കഴിത്തപ്പോൾ അതിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ പോകും, ആ കടലാസ്യു് കുണ്ടാതാകയും ചെയ്യു. കഴിത്തെ കൊണ്ടുത്തിൽ ഫുംഗൻറ പഴയ കരാഴത്തുകട്ട പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കരാരെപ്പേരും ഉവിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു ആ കവിത കണ്ണത്തുകയണ്ടായി. എക്കിലും ഈ പ്രസിദ്ധംചെയ്താൻ അന്നത്തോടു ശോയിതന്നീല്ല. ഇങ്ങിന്തയിൽ മീസുർ റഡ്ഡിയാൽക്കുടുംബം പ്രസിദ്ധീകരണമായ “കാടൻതുള്ളിൽ” എസ്കൂട്ടത്തിൽ ഈ കവിതയ്ക്കിസ്ഥാനമായ “പുറക്കമകർ” വായിക്കാനിടയായപ്പോൾ ഇതുകൂടിപ്രസിദ്ധംചെയ്താൻരാത്രതാണു്. ഈ കൂതിയുടെ പേരു് അവിടെന്ന പറഞ്ഞതന്നപ്പോൾ എഴുതിയിരുന്നില്ല, ആയതു സന്ദശാനസാരേണ സ്വയംകല്പിതമാണു്. എന്നു്, കെ. വാസുദേവൻമുസ്തകം

നിലവരക്കണ്ടിലെ ഭ്രതത്താൻ

(കര ഭ്രതകവിത)

—
—

കാളിയം കേളപ്പാൽ.

—
—

കനാം വണ്ണം.

1

സുഖചീരകവി ക്രമവർഗ്ഗവിയാർ ചൊന്നമട്ടം-
ശ്യാര കാറയരചവയ്യംമദ്യ ഞാൻ പദ്മമായി
വിത്തത്തിൽ വരവാനായീ വാർക്കഴിക്കെട്ടിൽമുടി—
ക്രായതരജണിയേരു ഉറ്റപോരാറിയെക്കതൊഴുന്നേൻ.

2

പരദിനശനമായി മുധ്യസംഗം നടത്തു.
പരിപ്രതമോഴിമാരിപ്പാരിലുണ്ണണ്ണു, മെന്നാൽ
പരമിറ നിജകാന്തന് കാൺകവേ ക്ലോട്ടി—
പ്പരനൊട്ട കളിയാട്ടം നാരിമാരേരായില്ല.

3

ഒരു സുഭതിപിറിന്തു പണ്ണ,പേര് കാളി,മെല്ലൈ—
തതരജണിയവിശ്വളൻ, ഏഴവനം വന്നചേരൻ,
അാരവയർഷണിയാളാമായവരംക്കാത്തു വേറി—
ക്രായവഴിമുള്ളകാലം പാരിലില്ലെന വന്തു.

4

അലർഗ്ഗരനട വില്ലാം ചില്ലി, യന്മാം കടക്കു,-
ണ്ണലമവനട ‘ചെപ്പും പത്തു’മാം കൊക്കരണ്ടും;
പലയ്ക്കാവുമിവണ്ണം ചേന്നോരത്തന്ത്രിയിൽത്താൻ
വിലസി ഭവനമല്ലാം വെന്ന വില്ലാളിമാരൻ.

5

മതിഴവിമണിയാളം കാളിയെക്കാറ്റയാക്കീ—
ട്ടതിഗ്രണനിഡി കേളിച്ചാൽ മേളിച്ചവാണാൻ
മതിയവളിയുംചു കേളി, നാക്കേളിലോലൻ
സതികളിലണിമിത്തനോന്തിതായുത്തയാണെ.

6

കടമിഴിയിണയാലേ കാമികൾക്കെള്ളാക്കളളി.
കടയമവെളു മോഹിക്കാതെയന്നാൽമില്ല;
വിടരവളിലിണങ്ങിക്കാക്കസംത്രംപ്പിച്ചുലു
വിടങ്ങമൊത്തമനസ്സിനന്ന വിത്രാന്തി നേടി.

7

അവളുടെയയൽവക്കരത്താണാത്തതന്ത താനീ—
മവശൗദയനായിപ്പാത്രു തത്സംഗലോലൻ
യവകലമണിമാക്കോച്ചാരവൻ കാളിമുലം
നവക്കുമഗംഗാജിജപാലയാൽക്കാളി പാരം.

8

കരളിനക്കാഴിവില്ലാ കാത്ത, നാബാംവ്യനോന്താ—
ലോതവക ‘നിധികാക്കം ത്രതു’മായിക്കൈട്ടു
കരപഴതിതിലെവെതനോത്രു കേണിച്ചുംഡാം—
ക്കൊത്തരമുള്ളവാക്കീ കാമദൻ കാമദേവൻ.

കണവനകലെയേം പോയതക്കത്തില്പദ്ധതി—
ഗ്രാമഗ്രാമിയിയാളാം കാളിതന്ന് കേളിസൗഡൈ
മണമിളകിന് മാവുവവെന്നും കുറഞ്ഞ്
കണകൾ തുടരേയേരാറിട്ടാത്തനായെത്തി യുത്തൻ.

‘കളിർമ്മതിമുഖിയാഛേ കാളി! നിൻ്ന് കാമമോലും
കളിർമ്മലയിണമാറിൽപ്പേരുത്തണ്ണചും പുൽക്കാൻ
വളരെ വളരെനാളായ് താന്ന് കൊതിക്കുന്നിതിനേന്ന്
വളരുമൊരബിലാഷം സാല്പുമാക്കേണാമേ! നീ.’

ഈതി പലജമാഴി പച്ചക്കാമനാമായവൻ ചോ—
ന്നതിനവശ്രൂതിരോതീ കാന്തനിൽവു് ഭൈതിയോടെ
‘മതിമതി, വരനെത്തിൽപ്പിടം, തല്ലകൊള്ളി—
ന്നതിലുമധികമിന്നാമാറിയാൻ മാററിയോടും.’

അടവുപറയ്വോരാത്താണിക്കുന്നതലാറു തന്റെ—
കടമിഴിയുടെ തല്ലാൽപ്പുംനേന്നും കാമിയോതി
‘തടവോതലവമില്ലാ തന്ത്രി! നാലഞ്ചു നല്ലാൻ
തടമുല തഴക്കീംനിന്നു നീ സമ്മതിച്ചുണ്ടു്’.

മൊഴിയിത്ര വഴിപോലെ കേട്ട തന്ത്രംഗി മൻചോ—
നോഴികഴിവുകൾ നീക്കെന്നുംവും സമ്മതിച്ചു,
മിഴിയിണാകൾ തെളിഞ്ഞു പാരമാബു് ഭവ്യനം തന്റെ—
മൊഴിയുടെ ഭവനത്തിൽന്നുസ്ഥായിൽചെന്നചേന്ന്.

14

ഉത്തരസമോദ ലീലയാട്ടനതിനു—
യിരവകമരന്നിൽ പുക്ക മേളിച്ചിരന്നു,
തങ്ങിയവരു തുറന്നു ചെട്ടി, താംബുലഭാനാൽ.
ചുതക്കുകമണിച്ചു, കാതനേററം രസിച്ചു.

15

മളിതകാടകളാലും ചുംബനാലിംഗങ്ങനാഡു—
നീളിതരസവിലാസപ്രധാനിയാലും തരത്തിൽ,
കിളിമൊഴിയവരു കാതനുംപ്രമോം വളർത്തി—
കജിപലത്രകളിച്ചു, കാമലാസും നടിച്ചു.

ര ബാബി പബ്ലിക് .

1

ഇത്തിരി ദയമില്ലാതവ—
രാത്രീവള്ളും രസിച്ചു മതവുണ്ടോരു,
എത്തി കേളിച്ചാരോര
കത്തിയമായരായതിനേരു വാതുകൾ.

2

കേളിലോലനവൻ യുതി—
യാളീച്ചംാര കാതരയ വിളിച്ച
‘കാളീ! എയനാ വിളിയാൽ—
കാളീ കാളിക്കരു ചെന്തിയും.

3

മാരൊട്ട ചേൻ രസിപ്പുായ
 ജാരൻ കേളെൻ്റു വിളികൾ കേടുപ്പും
 വാരിയിൽ വീണാഴലും മാ—
 അജാഹന്തൻ മട്ടിലോട്ട് വിരതേടി.

4

‘കേള്യുായ വിളിപ്പിയു
 കാളിപ്പേണ്ണു! പരമലായ് കാച്ചു!—
 താളക്കേടിത്രപോലൊയ—
 നാളംവനീലെനിക്കിതേവാരയു..’

5

എന്നും പറത്തു മെത്തയിൽ—
 നിന്നു പിടംതക്കുണ്ടാറു മാക്കാത്തും
 അനേന്നത്തവനുട തൃട
 ഒറ്റവരകാണ്യും തരത്തിൽ വായിച്ചു.

6

അപ്പോറു തോന്നീ കാളി—
 കില്ലേതുചെറു ഉമാക്കമൊരുപായം
 അപ്പോരു നിറ്റിനാതയുള്ളിവ—
 ഒരാളുവിൽബുദ്ധിതിയെന്നതറിവീലാ.

7

മെത്തയിൽനിന്നു പിരഞ്ഞാ—
 നേരുറാറു കിട്ടകിട വിറച്ചു പരവഗനായ്
 നില്ലും മാക്കാത്തുരു—
 ഏകൈക്ക പിടിച്ചവുട്ടച്ചു നിലവരയിൽ.

കിളിമൊഴിയടനേ കാൻതന
 വിളിക്കേട്ട് തുറന്ന വാതിലവതിയുതിയായി
 മിഴികപ്പ തിരുമ്പിക്കോട്ടായീ
 വിരവോട് വിട്ടോട്ടെന്തളിവോടവേളാതി..

‘അയ്യോ നിങ്ങൾ വിളിച്ചതു
 മഹ്യാണോ! താനറിത്തതില്ലേതു..
 ഹയ്യാത തെററ പിണ്ണത്തിൽ
 പൊയ്യല്ലോ! താനരംഗക നീമിത്തം..

ആയത്ര നിങ്ങൾ പൊരക്കാ..
 നായതിയായിത്താഴനിതടിയിണ്ണതാൻ’
 അയതമിഴിയാളുടെയീ..
 മായകപ്പ കേളിൽ ധരിച്ചതില്ലേതു..

‘എന്തതിലാളി, പോട്ട,
 പാതണിമുലമാക്ക മകടമണിയാളേ!
 വെള്ളക്കൻ എന്തെന്നാ..
 മാന്താരവഗൻറെ കുമന നീമിത്തം..

അത്തോട താമസമിനിയിഹ
 കരുളുക നീ കനിവു കന്തമിഴിമേഹലോ!
 വിത്രുകപ്പ കൊണ്ണിനേന്നെന്നാ..
 പ്പേരു സീപ്പിക്ക രമ്പനടയാളേ!

13

കേളിച്ചാരീവണ്ണം
നാളീകാസ്തിയതവിട്ടും സ്ഥമയേ
അള്ളിയെയാതിരാത്തികെട്ടു—
കാളിയമവനാട് ചേന്ന കളിയാട്ടി.

14

കളിം മെളിം ചേര്ത്തമി
മദ്യലുംകണ്ണി തഴകിനാറി മറക്കെ
കളിക്കൈത്തല്ലാമോ
ചെള്ളനോരിവരെയാതവനാിവീല.

15

ഉള്ളിൽത്തട്ടി സ്രൂഹം
കൊള്ളിപ്പീവകനതാംഗിമാക്കാക്കം
വെള്ളച്ചായം തേച്ചച്ചായ
കള്ളപ്പത്തിരി ചീരിക്കയേവയ്ക്കി.

16

ഇക്കാബാം പുത്രശമാർ
നെങ്ങുംപോലെയാണാ ത്രവനത്തിൽ
മജ്ജാണ്ണികൾ മണിമാരോ
തീക്കട്ടെങ്ങാത്തിട്ടനിതവർ മുമ്പിൽ.

മുന്നാം പണ്ഡി.

1

എവം വരാംഗി വരങ്ങാടോത്തമിച്ചു മോണ്—
കൈവന്ന കൈതവമൊളിച്ചു രസിച്ചുവാഴുകേ
പാവം! പെയംനിലവരയ്ക്കുകമാൻ പാരം
ഭാവംപക്കൻ വിഷമിച്ചു വലഞ്ഞ ജാരൻ.

2

എഴാനുമാനിളക്കിയാലറിയും നിന്നാണ്—
മഹായവന്റെ ചെവിപുകിലവുഖമാകും;
മദ്ദാതിതേവിയമനേകവിച്ചാരമാന്താ—
ചുമ്പാതി ചരതതു കണക്കെ ചടത്തുവാൻ.

3

“പാരംപീഴച്ചു” പരനാരിയിലാശ മുത്താൽ
ശ്ലാഹം വരങ്ങാത വിപത്തിത്രംചട്ടിലാകും,
നേരുവെള്ളപ്പുതുവരയ്ക്കിവിടക്കിടന്നു
രാ! രണ്ടുമരിന്തിലയിൽക്കഴിയേണമല്ലോ!

4

വാംശിയാമെവബളിയോക്കക്കൊണ്ടെനിക്കീ—
നീമാൽ പിണ്ണത്തി, തവഞ്ഞു പരനുത്തുവാഴുവു
രാ! ശാന്തിനീമണിയെനിക്കുംപുരാതിന്തനു
ചുമ്പുരീഭരേഴു. ഉണിതാട്ടത്താൽ.

5

അപുന്നം സുവാമായമരാൻകൊതിച്ചീ—
ഞാനത്താൻഹെട്ടരിയ ശ്രദ്ധമതിൽക്കരേറി,
പീനസ്തനാന്തരമണ്ണംതത്തവിട്ടിവണ്ണം
ധീനാസ്ഥലത്തുമരവേണ്ണാര കാലുമായി.”

6

മാരഗൻറയാജ്ഞകർഡ ശിരസ്സിൽവഹിച്ച മാക്കോ—
ചുരഞ്ഞിനുനു വിച്ചലായിഭ്രാംസ്യനായി
ഹാ! രണ്ടുനാലുനിമിഷത്തിനുകത്തനേക—
വാരം മനസ്സുങ്കകിയള്ളടക്കായി വീത്രം.

7

മാക്കോനിടന നെടവീച്ചുകൾ കേട്ടനേര—
തതാക്കോമല്ലാംഗിയമതീവ പരിശേഖ്ചു,
ആക്കോമരത്തയവിടനു ജവാൽ പുരത്ത—
ജ്ഞാക്കാൻപായമവക്കൊനു മനസ്സിലോത്രം.

8

“എന്തോ മരനിതൊര വസ്തു,—വത്തതലേണ്ണം”
പന്താടിടത്തുലയാർ വരങ്ങാടിതോതി
“തണ്ടാളിലോറിയൊര കെട്ടു ചെട്ടി സന്ധ്യ—
ക്കുണ്ടാശരേ! റിരവാടിനിവച്ചതിൽ വന.

9

ശൈലത്തരമം ചില പീടികളും കിട്ടി—
ജുലിലത്തരജുമവൻ വേണു നിരത്തി,
ചേലാതെതാരിപ്പുതലേണ്ണയുലത്തിടാള്ളാൻ
കൊലത്തിനൊതൊര ഞാനവന്നേടു വാദി.

10

പിന്നെപ്പറ്റിടവനേനും നിനച്ചുവന്നു—
ഈന്നുംഡുരും പണമതിന് വിലയായെ കൊടുത്തു,
അങ്ങനെരമമു തെരിയായെങ്കിൽ വാക്കേചോല്ലി,
പിന്നേടമായതു നിനച്ചു വിഷ്ണുയായെ ഞാൻ.

11

കൊളളില്ല കേളനിത്രവെപ്പുതിനേനും തളളു,
കൊളളില്ലും ഭവാൻനു തലവെപ്പുതിനേനും ഞാൻം,
അല്ലെന്നു! നിങ്ങളുടെ പാകമറിഞ്ഞിടാൻ ഞാ—
നല്ലമയാണായികമൊത്തവള്ളിനു പോലു!

12

നീക്കേണമയുടെ ശക്യതൊന്നു പാകു
ശോക്കേണമിക്കമെരുന്നിതു ഹന്തി! മനം”
ആക്ഷേഫമാൻമിഴിയിവണ്ണമരച്ചുനേര—
മാക്കേളനോതി കളകോമളപാസഫോടെ.

13

“ആക്കുമുഖ്യമുഖി! പഞ്ചി നിരച്ചിടാതെ
പാകത്തെയ്യാഡിനയറിഞ്ഞിട്ടിട്ടുമാരിതോതി?
ഹാ കുഞ്ഞു, മാത്തലയിണ്ണുറ പാകമല്ലോ—
താകട്ടെയക്കിലുമതിൽപ്പുഴതേ വിഷാദം!”

14

പൊടിച്ചിരിച്ചുവള്ളരച്ചിതു “ഹാ! പുമാമാർ
കട്ടിത്തകളുവരിതെന്തിയാതെ പോയി?
തട്ടിപ്പുമാത്തമയികും, മടവാരിതെല്ലാം
കട്ടിത്തരത്തിലുമരിഞ്ഞിട്ടിട്ടും, മോതിടാം ഞാൻ.

നലമൊട്ടപതിവായിട്ടാരെവെള്ളുന്നവോ തൻ
തലയതിലതിരിക്കിപ്പുകമായെന്ന വന്നാൽ
തലയിന്ന് ‘കിരുത്തും’ വേരെയെത്തുള്ള പാകം
ചലപലവിശ്വയന്നാരീവിയം ചൊല്ലിട്ടു്.”

“ചെപ്പേണ്ണുംരിക്കരിവേദ്”മെന്ന സരസം
വാഴ്ത്തിച്ചിരിപ്പോതിയാ—
പ്പുണ്ണൻ, കാളി തുറന്ന കാട്ടിട്ടു—
ജീളിൽ ശിരസ്സാക്കിനാൻ
ചെപ്പേണ്ണ കേമി, തലജ്ജതീവ മുഖസാ—
മാറ്റീലയാപ്പുഞ്ഞിതൻ—
കണ്ണം കാത്രമട്ടന്തിട്ടംപടി പട—
തപ്രത്യാടിക്കീടിനാം.

കയ്യാൽക്കണ്ണുകൾ ചൊത്തി മുഖതരമാം
കൈത്തണ്ണഡയാർക്കാതട—
“ചത്തുന്നല്ലോപ്പാക്”മെന്ന നിഭതം
മത്തിച്ചുകൊണ്ണങ്ങിനെ
മദ്ദേശ്യില്ലെന്നി കനിഞ്ഞെ ചെറുദസമയം
നിന്നീടേവെ, വോക്കവാൻ
തെത്തുറായെയാൽ ജാരങ്ങാടിയറവി—
ട്ടുന്നോ മറ ന്തീടിനാൻ.

ജാരൻ പോയോത്തേനേരം വരമൊഴിയുറയ് -

ക്ഷുരിയുഡാനരാഗ -

സൗരം മെല്ലപ്പറഞ്ഞാൽ “മമ മനാമധുനാ
ഹന! നന്നായ്ക്കത്തളിഞ്ഞ,

പാരം ശക്കിച്ചുപോയ് താന്ത്ര സകലമഹോ!
തീന്തിരിനേരമെന്നിൽ

സൗദാരാനാദം കീളംന്തു, മലവയാൽ മലരായ്
മാറി, എന്ന് ധനുജായി.

കുട്ടി കോരപ്പിനം

—എ—

കന്നാട് വണ്ണം.

1

കോരപ്പിനെന്നൊത്തവനുള്ള പരിഗ്രഹത്തിന്
ചാരിത്ര്യല്ലോ നിങ്ങപിക്കില്ലതീവചിത്രം!
ജാരപ്രമാണിക്കൈളാഴിഞ്ഞൊരുമില്ലോ—
സ്ഥാരംഗങ്ങേൻക്കമീഴി വസിപ്പുായ മദ്ദിരത്തിൽ.

2

പേരാധ്യവിക്ഷ പറയുന്നിതു ‘കട’യെന്ന
സാരം നിന്നുംില്ലതു വാസ്തവമാണൊന്നും.
ചേരുന്ന ജാരരേരയാളിച്ചവർക്ക് കടകട
സേരുസ്ഥയായി മരവുന്ന വരങ്ങൾ മുവിൽ.

3

നാലഞ്ഞിജാരരേരയാളിച്ച എണ്ണന്നിടാത—
പുാലബേഖിച്ചും മൊഴിയറന്നുകയില്ല റാവിൽ
ജാലത്തിലാളിക്കൈയിട്ടു കടക്കിച്ചുന്ന—
ഗീലത്തിലായവക്കൈഞ്ഞാതവരാകമില്ല.

കോംപ്യൂട്ടറനാൽ ലിനം നിജകാര്യമായി—
 ഉരുളുമിച്ചതു ധരിച്ചയലാനൊരുത്തൻ
 മാരാത്തിനുതവിട്ടെന്തിനിയിരെത്തി മച്ചിൽ—
 സ്ഥാരസ്യമാട്ടവതിനായി മതിന്റെഹോലും!

കൈശ്വരം കഴിച്ചു കളിക്കുന്നിയിട്ടുമെങ്കിൽ—
 പൂരം നദം ദാരിമളം പൊഴിയുന്നമട്ടിൽ
 മാരൻ കരിവുചിലു ചേരുന്ന് സദാ വിട്ടു
 മുരുവുമേരുവുഞ്ഞാട്ടാത്തു കൊഴുത്തു ജാരൻ.

അപ്പുച്ചകാമനൊന്നിട്ടുലാർഘരസമര—
 തതിനൊരുത്തുപുറപ്പെട്ടു—
 ഫൂപ്പിച്ചേരും വിധത്തിൽസ്ഥാരസമധരമായി
 സല്പിച്ചു ചിരിച്ചു—
 നൽപ്പിച്ചിട്ടുമടക്കം തനവതിലവതന—
 സ്വരാമിതന് കൊമരം ചേ—
 എത്താപ്പിച്ചാഴ്ലുലാക്ഷീചനികളിലായുമ—
 കട്ട നാനാവിനോഡം.

അംഗ്രേക്കാമ്പീക്ഷണരും സുധയെയാടതിരിട്ടും
മനദാസം പൊഴിത്തും
നെന്തുവിൽപ്പാരും വഴിത്തും മലർവിശിവരസം
മറരത്തല്ലാമൊഴിത്തും
തബുത്തിൽ ‘ക്രൈ’ കൂത്താടിട്ടമഴവിലവരും
കൈഷ്ടനാം കോറവാലൻ
തബോദപ്രാരംഭത്തിലപ്പാലിമയോട് വിളി—
ചീടിനാനുഡാഗം.

കോരുപ്പുച്ചാതവാനാപനാത വലിയ ഭയം
കൊണ്ടെങ്കെല്ലാക്കാനം
പാരം വേത്തം വിരുച്ചും വിവരതകലരും
ജ്വരനെന്നെസ്പരമഴപ്പാരി
സാരസ്യരപ്പഡിയോടു വലിയ നിലവരും
ക്ഷണിലഭാക്കിവേഗം
പ്രാരം തട്ടിത്തുറന്നാപ്പതിയോരതിമിയാം
പട്ടരായ്ക്ക്രൈ വാണാർബി.

അനേന്നരംവാനുചട്ടീ പുതിയോരജ്ജരും—
ഉപാധമാൻ പ്രാരംഭേ—
തെതനേന വൈഷ്ണമുരെമനായരയിലമരമാ—
പ്പുട്ട വട്ടത്തിലായി

കന്നേലും കൊക്കയാളോ പഴയവനന്തരാളി—

പ്രീച്ച തട്ടംപുറത്തിൽ

പിന്നെ വാതില്ലുത്തനില്ലും പ്രതിനേധാരതിമീഡേ

സൈപ്രദായേ സർക്കരിച്ചാരി.

10

നിലവായിലോത്തതൻ, തട്ടിലോ മഹരാജത്തൻ,

നലമൊടിയിലന്നും, ജാരിമട്ട മുന്നാഡി

മരലമൊട്ടമരവുണ്ടോ കാന്തനായിള്ള കോരൻ

പലമിഴിയുടെ പേരും ചൊല്ലി വാതില്ലുത്തട്ട്.

11

അതുപൊഴിവുഞ്ഞേന്നു കാതിൽ മഹ്രിച്ചപോതാ
മുതകിഴവന്തീവി ഫ്രോധാജുന്നവിച്ച്

അതുലിതതനകന്യം ദൃണി പാല്ലുങ്കടിച്ചു—

ആതുരനവജ്ഞാനേരു കുറവാക്കും മിക്കി.

12

“പോവിന്നസ്താമി പട്ടിച്ചുറത്തിവിട്ടേ

തന്റേക്കോന്ത, വേശഭാമനി

ഭാവന്തു വരു”നേന്നു ചൊല്ലിയവളാ—

പ്രാരം ത്രിനീടിനാർ

“അതുവു! സ്താമി കഴിക്കുമെന്നും കമ്മെയു—

നായിബുംഭയപ്പെട്ടിരുണ്ടാ—

നീവക്കുമ്പും കിടാവുപോയതിനിതെ—

വെത്തേനാട്ടമുപ്പിക്കവാൻ?”

13

അരു വാഹാക്കൾ ചൊടിക്കവേ കീഴവനും
 കോപിച്ചുരച്ചു ‘നിതാ
 പ്രോവുന്നേനവെന്നെൻ്താ ദ്രോഗിയിലാണി—
 കാണാട്ട് യെന്നിൽക്കിരുന്നു
 എറബം ചൊന്തിലുള്ളിസാരമറിയാ—
 തൊട്ടവരന്നീടുക്കാ—
 പ്ലാവം നിന്നനിട്ടമഹത്രത്തിലവിട—
 സാട്ടിനാൻ പട്ടം.

14

“ഇന്നച്ചജ്ഞ കീഴട്ടപട്ടർ വടക്കോ—
 ബാങ്കോനത്രയത്തണ്ണുവാൻ
 ചെന്നപ്പോളവനിന്തുറഹത്തിലാദയം
 പ്രാപിച്ചിത്രംബും ഭീതിയാൽ
 വന്നാൽവന്നതുവന്നവെന്നകത്തി
 തത്തടിൻഡ്രവത്താക്കി തൊൻ
 മദം, കട്ടിക്കജ്ഞാനനിക്ഷ കനിബേ—
 റീഫന മട്ടല്ലേം.”

15

കട്ടപിനേനയുരച്ചിതു ‘കേട്ടു
 തട്ടിൽനിന്നനിന്നിയിംബുകകട്ടീ!,
 പട്ടർ പ്രായിതിനിബേഖം വിഷാദം
 കട്ടിരയതതാട്ടകയില്ലിനിയാം.’

പാരംഭിച്ചടക്കിരണീയ കട്ടിതനേ -
 ശ്രാതസ്തിതത്താട പുറത്തുതലോടി തനപ്പി
 കോരപ്പുനം കരളലിഞ്ഞ കിടാവുതനേ -
 സ്നാരസ്യമാൻ കനിബാധനാദരിച്ച.

എവമായവരെ രണ്ടുപേരെയുമൊഴിച്ച
 കട്ട മദനാർദ്ദമാ.
 ഭാവമാന്ന വരങ്ങാട് ഫേന്ന് വള്ളം
 രണ്ടുന വിളയാട്ടിനാൽ
 ഏബാഭാവമുള്ളമാസപ്രേശലവിലാഡ
 സൗരമ്യവാഖ്യാജയായ്
 എം, വരാംഗിയളിവാക്കിനാളിവന
 കാമദോഷദരസാനൃതം.

ര എം റോ വാ സ്റ്റേ .

കാമക്കുശ്രൂഷാളിമേനിയാളുമവിംഗൾ
 ഭത്താവുശമാത്താദരാൽ
 കാമക്കുശകരിച്ചലംതി വള്ളരെ
 കൂപിണിച്ചുംഞ്ഞീടവേ

യാമംതെല്ലുകഴിത്തേപാതൊക്കുന്ന
മല്ലും ശ്രദ്ധിച്ചുതുറി
യീമദ്ദിത്തള്ളുന്നമെന്നുംവരൻ
പെട്ടെന്നണ്ണീറീടിനാൻ.

2

തന്ത്രോളിൽപിടിച്ചേൻ ബാധ്യിടവേ
വാർക്കേറിയസ്സുജ്ഞമാ—
യെന്തോ വാക്കകളോതിയ്യുംഒന്നേ പുരം
മാറിക്കീടുന്നീടവേ
എന്താംഗവിചാരവീചിക്കിരയിൽ
പെട്ടുരുന്നതുറി
വെന്താക്കളിലാട്ടമാനതാംഗിയെവരൻ
നന്നായണ്ണത്തീടിനാൻ.

3

“നേരം പാതിരയല്ലയോ, നിലവര—
ക്രണ്ടികളനിന്നോതിതി—
നേരം കേട്ടതു ശ്രദ്ധിക്കുട്ടത്രം,
നന്നാവ് “യേപ്പുട്ടുവരാൻ”
പാരം ഭീതിയോടീരിയം വരുന്നര—
മുട്ടിനുവാശ്രേഖനവ്” എന്നു—
ചേരുംമാററുന്നേരും ഭീച്ചുമെരി—
ചുംബക്കയൽക്കണ്ണിയാം.

‘മേനാക്കരം തോനെനുഹച്ചാനാ നിലവറയരികേ
 ചെന്മതപടംഗിനുനായീ
 നോക്കേവാഴുണ്ടജാരൻ കമനവിവരനാ—
 അങ്ങിരിക്കുന്ന ഭീത്യാ
 അരുക്കേമച്ചാർക്കിടക്കുള്ളവോതമരനായീ
 ചെന്മക്കുട്ടിസ്ഥിൽ
 ‘തതകിട്ടം’ ചാടിപ്പോലും, വലിയവിഷമമായീ
 തതീന്ന്‌വൻ വാടിപ്പോലും.

അനുനായും നായരും ചേരുന്നായപിടിവലിയും
 തള്ളില്ലോ ചെള്ളുംഗൈശും
 നുനായീരുക്കുകൊണ്ടുമരത്തിട്ടിനെ യമചുരി—
 കാക്കിപ്പോൽ നായർ മുന്നും,
 തനാമന്നുരിഡയും ചേരുത്തായ കട്ടതരമാം
 ഗണ്ണമീപ്പുണ്ണമാണു—
 നുനാരീരുമാലികണ്ണാപ്പുരജിനുടെ ചെവി—
 കഞ്ഞിലെനോതാ കമിച്ചു.

പിന്നിട്ടുത്തിലോതീ വിവരതയോ“ടങ്കേ”
 നിങ്ങളുണ്ണനീഞ്ഞുവേഗം
 വന്നീടേണും ‘വരുന്മണംബായ ദിനമിററ ഗ—
 ന്യമു്’നുനുപ്പുണികൾ

ഇന്നാൽനോക്കിപ്പുരത്താമൊഴിവുള്ളക്കണിഗം
തനനയാണി,യുരിക്കു
പൊന്നീരാളപ്പുകിട്ടാള്ളുടലുടയമഹാൻ
ദിവ്യഗ്രാസമുള്ളല്ലെന്?'

7

കേട്ടു കേട്ടീലിതെന്നാഡവനടന്ന പിട—
അഞ്ചാടിയച്ചേരതീയത്തു—
പ്പുട്ടോരാ നായർമറ്റം നിലവായിലെഴും
ദിവ്യനേനക്കൈവന്നും|
“ആട്ടേ സത്യംപറഞ്ഞാംഇന്നും,നിവിട—
നായവാനിങ്ങവനീ
മട്ടിൽ പ്രത്യുക്ഷമാവാനിയു സമയമണിഹാ
ഫേതുവവന്താകമാവോ.”

8

എംഗോഡിയാ ഒൻപണ്ണുനെ—
നന്നായിട്ടാനു തൊഴുള്ള കോരപ്പുൻ,
മറസ്തുതവും ചെണ്ടു—
സൂദരത്രപുൻ പാരതിത്രനും.

9

ഞാനോരു ഗ്രാമം; സുര—
മാനിനിയാക്കം തിലോത്തമരെ മനം
ചെന്ന ചതിച്ചു ചിന്നേൻ—
നന്നവള്ളെന്നുചീച്ചു കടകോപാൽ.

10

സുരനാരീശാപത്താൽ
മരനായായെ വാണി തൊനീതേവരെയും
പാമിനായതു തീന്തിരു
പരമാനന്ദം മനസ്സുില്ലളവായി.

11

ഇന്നേ മുതല്ലു തൊനീ—
മനസ്സിരക്കുള്ളു വാണിടാമിവിടെ
എന്നും പാരദേവതയാ—
യെന്നപുജിച്ച കോളിഞ്ഞം ഭക്ത്യാ.

12

അനുഴ്ജ്ജകരം തോറം നല്ലാൽ
സേച്ചുകളം വൈശ്രദ്ധയും കരിവടവും
വൈച്ചുന്നപുജിക്കുക
കച്ചേരും മുലയെഴുന്ന സുന്ദരിമാർ.’

13

കോരപ്പുച്ചാരീമൊഴി
നേരഗോത്തിട്ടേവിധിതനേ
എറിയ മോദനേതാടാ—
ശജാരൻ പുജകരി കഴിച്ച വഴിപോലെ.

14

തട്ടിന്പുറത്തു നല്ലാൽ
കട്ടിലുമെന്നല്ല മെത്തയും തീന്തു
ഇഷ്ടരസം പുജിപ്പുന്ന
കട്ടെയയും ചൊല്ലിവിട്ട് കോരപ്പുന്.

അന്നേന്നാർത്തോട്ടവിട രസമായീ
 വൈഴളിയാഴ്ക്ക വിഭ്രാൻ
 ചെന്നീടാരബണ്ണങ്ങ തടവതി_
 നാല്പ്പത്തിയുംനോത്താൽ
 വന്നീടേറം രസമാടരിക്കേ
 കട്ടയം വാഴമാറു_
 ബണ്ണനീവിള്ളു_ പത്രകമ്പയോ_
 നോത്രമാരണ്ണ നാട്ടിൽ.

ശ്രൂ ഭാ.

—
—

